

vPOCjEWLsEE

Ἡ Εἰκόνα τῆς Παναγίας, πού ἔχει τήν ἰδιαίτερη εὐλογία νά φυλάσσεται στό Ναό μας δίνει τήν ἀφορμή γιά τά ἀναφερθοῦν πειληπτικά τά ἑξῆς:

Ὁ Ναός τῆς Ἐνορίας μας εἶναι Θεομητορικός· εἶναι δηλαδή καθαγιασμένος στό Πρόσωπο τῆς Παναγίας καί μάλιστα στήν Κοίμησή της. Εἶναι γιά ὅλους τούς κατοίκους τῆς Ἐκάλῃς τιμή ἢ παρουσία τῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγήτριας, τῆς ἐπωνομαζομένης «Ἐκαλιώτισσας».

Στήν πατρίδα μας, ἀλλά καί σ' ὀλοκληρη τήν Ὁρθοδοξία ὑπάρχουν ἀμέτρητες εἰκόνες, πού κάθε μιὰ ἔχει τή δική της ἱστορία. Ἐδῶ στό τόπο μας, στήν Ἐκάλῃ, ἔχουμε τήν ἰδιαίτερη εὐλογία νά φυλάσσουμε πολύτιμο θησαυρό μας, μιὰ ἀπό τίς ἄπειρες εἰκόνες της.

Τήν εἰκόνα αὐτή τήν ἔφεραν οἱ ξερριζωμένοι ἀδελφοί μας ἀπό τή μαρτυρική γῆ τῆς Ἰωνίας, τό 1922, καί μέσα ἀπό πολλές περιπέτειες ἔφθασε στήν ἀγκαλιά τῆς Ἐκάλῃς στό Ναό τῆς Ἁγίας Μαρίας, ὅπου μετά τήν ἀνακαίνισή του (2001-2004)

στολίζει στο σχετικό εικονοστάσι, στο άριστερό, όπως βλέπουμε, τμήμα του νέου τέμπλου.

Η Εικόνα της Έκαλιώτισσας, όπως όλα δείχνουν, ανήκει στον εικονογραφικό κύκλο της Όδηγήτριας και σύμφωνα με την γραφή της είναι αντίγραφο μιάς εκ των δυο εικόπων, που βρίσκονται στον Άγιο Όρος, ή μιά στην Ιερά Μονή της Μεγίστης Λαύρας και ή άλλη στο τέμπλο της Ιεράς Μονής Ίβήρων. Καί οι δυο αυτές εικόνες είναι έργα του Θεοφάνους του Κρητός (16^{ος} αί.).

Τήν εικόνα αυτή της Παναγίας μας την τιμούμε ιδιαίτερα κατά τό Σάββατο του Άκαθίστου Ύμνου και αυτό γιατί ή Έκαλιώτισσα ανήκει όπως προαναφέρθηκε στον εικονογραφικό κύκλο της Όδηγήτριας. Καί ιστορικά γνωρίζουμε ότι ο ύμνος αυτός συνδέθηκε ιστορικά μέ τή σωτηρία της Βασιλίδος των Πόλεων. Στά χρόνια του αυτοκράτορος Ήρακλείου κινδύνευσε ή Πόλη από τήν πολιορκία των όρδων των Άβάρων. Ο αυτοκράτορας μέ τό στρατό άπουσίαζε, είχε έκστρατεύσει κατά των Περσών για τήν ανάκτηση του κλαπέντος Τιμίου Ξύλου. Η καταστροφή των πλοιαρίων των πολιορκητών από άπρόσμενη θεομηνία στις 8 Αύγουστου 626 θεωρήθηκε ως επέμβαση της Θεομήτορος, της όποιάς τήν άγία εικόνα, τήν Όδηγήτρια, περιέφερε ο Πατριάρχης για έμψύχωση των λιγοστών υπερασπιστών. Η άποχώρηση των Άβάρων έδωσε τή θέση της σε εύχαριστήρια δέηση προς τήν προστάτιδα της Πόλεως. Στο Ναό της Παναγίας των Βλαχερνών ψάλθηκε ο Ύμνος «όρθοστάδην» και από τότε όνομάστηκε και «Άκάθιστος Ύμνος». Τότε κατά τους είδικούς σε ύμνογραφικά θέματα, στην ψαλμωδία του Άκαθίστου Ύμνου ψάλθηκε για πρώτη φορά τό γνωστό σ' όλους μας τροπάριο «*Τῆ Ὑπερμάχῳ στρατηγῶ τά νικητήρια...*».

Η ψαλμωδία του Ύμνου αυτού που σταδιακά επικράτησε και έγινε πιά γνωστός σαν ο Άκάθιστος Ύμνος ψαλλόταν στους Ναούς της Κωνσταντινουπόλεως άρχικά και ύστερα επεκτάθηκε σ' όλόκληρη τήν Αυτοκρατορία και συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Άπολυτίκιον Παναγίας «Έκαλιώτισσας»

Ἦχος Α' Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τήν σεπτήν σου εικόνα Θεοτόκε Πανάχραντε, ή Έκάλη κατέχει ώσπερ θεϊον θησαύρισμα, τιμῶσα δέ αυτήν πανευκλεῶς, ως σέμνωμα της δόξης σου λαμπρόν, έξ αυτής γάρ αναβλύζουσι δωρεαί, τοίς πόθῳ έκβοῶσί σοι·

δόξα τοίς σοίς χαρίσμασιν Άγνή·

δόξα τοίς θαυμασίοις σου·

δόξα τῆ προς ἡμᾶς πλουσία προνοία σου Άχραντε.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ

Τούς τῆ σῆ εἰκόνι τῆ ἱερᾶ, Μῆτερ Θεοτόκε, προσιόντας πανευλαβῶς, ρύου πάσης βλάβης, ὡς τοῦ ἐλέους βρύσις, καί πλήρου εὐφροσύνης, ὦ Ἐκαλιώτισσα.